

คำวินิจฉัยของ นายชวน หลีกภัย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๔/๒๕๕๒

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลแขวงนครสวรรค์ส่งความเห็นของกลุ่มความซึ่งโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕
ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลแขวงนครสวรรค์ส่งข้อโต้แย้งของ นายสมเกียรติ คงทิม ผู้คัดค้านในคดีแพ่งหมายเลขดำที่
๑๓/๒๕๕๒ ระหว่าง นางบังอร สกลวิทยานนท์ ผู้ร้อง นายสมเกียรติ คงทิม ผู้คัดค้านมาให้
ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ว่าพระราชบัญญัติสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๐ (๔) ขัดต่อ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๘

ความเป็นมา

ตามเอกสารที่ศาลแขวงส่งมา นางบังอร สกลวิทยานนท์ ประธานกรรมการสุขภาพช่องแค
อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ ยื่นคำร้องต่อศาลแขวงนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒
ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ นายสมเกียรติ คงทิม พ้นจากตำแหน่งกรรมการสุขภาพช่องแค เพราะเมื่อวันที่ ๕
มกราคม ๒๕๕๒ นายสมเกียรติ คงทิม ซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสุขภาพช่องแค เมื่อวันที่ ๑๕
กรกฎาคม ๒๕๕๑ ได้อุปสมบทเป็นภิกษุในพระพุทธศาสนาที่วัดพุซ่างล่าง ตำบลห้วยหอม อำเภอตากลี
จังหวัดนครสวรรค์ เป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๐ (๔) แต่นายสมเกียรติ ฯ ยังคงปฏิบัติหน้าที่กรรมการสุขภาพเรื่อยมาโดย
ไม่มีอำนาจ ซึ่งจะทำให้ประชาชนเสียหาย นางบังอร ฯ จึงยื่นคำร้องต่อศาลแขวงนครสวรรค์เพื่อให้มี
คำสั่งให้ นายสมเกียรติ ฯ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๕

ในวันนัดไต่สวนคำร้องเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ นายสมเกียรติ ฯ ได้ยื่นคำคัดค้านต่อ
ศาลแขวงนครสวรรค์ว่า ตนอุปสมบทเพื่อแก้บนที่ได้บนบานเอาไว้ขอให้บิดา ซึ่งถูกคนร้ายลอบยิง
บาดเจ็บสาหัสรอดชีวิต เมื่อบิดารอดชีวิตจึงได้อุปสมบทเป็นเวลา ๗ วัน การอ้างว่าการลาอุปสมบท
ทำให้ตนพ้นจากตำแหน่งกรรมการสุขภาพช่องแค ตามพระราชบัญญัติสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕
มาตรา ๑๐ (๔) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะการพ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติดังกล่าวต้องเป็นการลา
อุปสมบทเป็นเวลานานจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ทำให้กิจการของสุขภาพเกิดความเสียหาย

และหลังจากลาสิกขาแล้ว คนยังเข้าร่วมประชุมกรรมการสุขาภิบาลโดยผู้ร้องและกรรมการสุขาภิบาล ไม่คัดค้าน ผู้คัดค้านเห็นว่า มาตรา ๑๐ (๔) ของพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และ ๓๘ จึงขอให้ศาลส่งความเห็นมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

นางบังอร ฯ ยื่นคำแถลงต่อศาลแขวงนครสวรรค์ว่า บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และ ๓๘ เป็นการให้สิทธิเสรีภาพบุคคลในการนับถือศาสนาและปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของตน การที่พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๐ (๔) ระบุว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติในการเป็นกรรมการสุขาภิบาล คือ เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นเพียงการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่กรรมการสุขาภิบาลได้เท่านั้น มิใช่เป็นการห้ามบุคคลนับถือศาสนา กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ก็บัญญัติว่าการเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช จะทำให้ขาดคุณสมบัติในการเป็นสมาชิกดังกล่าว นายสมเกียรติ ฯ ทราบอยู่แล้วว่าการอุปสมบทจะทำให้ตนขาดคุณสมบัติ อีกทั้งผู้ถือศาสนาพุทธก็สามารถเลือกเวลาที่เหมาะสมในการอุปสมบทหรือประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อถือได้ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๐ (๔) จึงไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และ ๓๘ แต่อย่างไร ขอให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป ศาลแขวงนครสวรรค์พิจารณาคำโต้แย้งของคู่ความแล้ว จึงส่งความเห็นมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ

นางบังอร สกลวิทยานนท์ ประธานกรรมการสุขาภิบาลช่องแค แสดงความเห็นเป็นหนังสือเพิ่มเติมต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับใดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังคงใช้บังคับอยู่เพราะมีบทเฉพาะกาลกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงในส่วนที่บทบัญญัติไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญในบางประเด็น เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดที่กำหนดโครงสร้างของการบริหารและการปกครองประเทศต้องการให้ศาสนากับการเมือง แยกออกจากกันโดยเด็ดขาด พระราชบัญญัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองส่วนใหญ่ กำหนดไว้โดยเฉพาะว่า สมาชิกคนใดเป็นพระภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช จะขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกทันที

ข้อพิจารณา

โดยที่ศาลแขวงนครสวรรค์ส่งความเห็นมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาเพราะคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดต่อรัฐธรรมนูญ จึงต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๖

และเป็นอันใช้บังคับไม่ได้และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ กรณีจึงเข้าข่าย มาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยได้

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัย คือ

มาตรา ๑๐ (๔) ของพระราชบัญญัติสุขภาพปบาล พ.ศ. ๒๕๓๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๘ หรือไม่

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง บัญญัติว่า “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของ สิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ให้อำนาจ ในการตรากฎหมายนั้นด้วย ...”

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา นิกาย ของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติหรือปฏิบัติ พิธีกรรมตามความเชื่อถือของตน เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมืองและไม่เป็นการขัดต่อความ สงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ในการใช้เสรีภาพดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้รัฐกระทำการใด ๆ อันเป็นการรอนสิทธิหรือเสียประโยชน์อันควรมีควรได้เพราะเหตุที่ถือศาสนา นิกายของศาสนา ลัทธินิยมในทางศาสนา หรือปฏิบัติตามศาสนบัญญัติหรือปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือ แตกต่างจาก บุคคลอื่น”

พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่เสรีภาพในการนับถือศาสนานั้น เป็นเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ที่มีความสำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่ง และรัฐธรรมนูญรับรองหลักการไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลเพราะเหตุ แห่งการถือศาสนา ถ้อยคำในมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดขอบเขตของการจำกัดเสรีภาพ ในการถือศาสนาไว้อย่างชัดเจน การพิจารณาประเด็นปัญหาในคำร้องนี้จึงจำเป็นต้องพิจารณาจาก รัฐธรรมนูญโดยตรงว่า ในกรณีทำนองเดียวกันนี้ รัฐธรรมนูญได้วางหลักการไว้เช่นไร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรไว้ดังนี้

มาตรา ๑๐๖ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ

(๑) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

... ฯลฯ ...

มาตรา ๑๐๘ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ

... ฯลฯ ...

(๓) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๐๖ (๑) (๒) หรือ (๔)

มาตรา ๑๑๘ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ

... ฯลฯ ...

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) หรือ (๑๔)

... ฯลฯ ...

ในส่วนที่เกี่ยวกับการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภา ก็มีบทบัญญัติในทำนองเดียวกับการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๖ (๔) และมาตรา ๑๓๓ (๕) ดังนี้

มาตรา ๑๒๔ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖ มาใช้บังคับกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๖ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา

... ฯลฯ ...

(๔) เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) หรือ (๑๔)

... ฯลฯ ...

มาตรา ๑๓๓ สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลง เมื่อ

... ฯลฯ ...

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๖

... ฯลฯ ...

ในกรณีคำร้องนี้ ถึงแม้พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ จะถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๒ ไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่สถานภาพของผู้ร้องก็ยังคงวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกอบกับพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยผลของบทเฉพาะกาล ในมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาล ฯ ซึ่งบัญญัติให้กรรมการสุขาภิบาล ซึ่งได้รับเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับเป็นสมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลตำบลที่เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลนั้นจนกว่าจะครบวาระที่เหลืออยู่เดิมของกรรมการสุขาภิบาลนั้น ดังนั้น กรรมการสุขาภิบาลเดิมในฐานะสมาชิกสภาเทศบาลใหม่ จึงอยู่ได้บังคับของพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งมาตรา ๑๕ (๔) ก็กำหนดเหตุของการสิ้นสุดของสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาล ในทำนองเดียวกับมาตรา ๑๐ (๔) ของพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

มาตรา ๑๐ กรรมการสุขาภิบาลตามความในมาตรา ๗ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออกโดยยื่นใบลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

(๕) ...

(๖) ...

การวินิจฉัยชี้ขาดตาม (๔) ให้ศาลแขวงหรือในกรณีที่ไม่มีศาลแขวงก็ให้ศาลจังหวัดวินิจฉัยตามวิธีพิจารณาสำหรับศาลนั้นๆ แต่การชี้ขาดของศาลดังกล่าว ย่อมไม่กระทบกระทั่งการที่กรรมการนั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ก่อนที่มีการชี้ขาด”

พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๕๕๒

มาตรา ๒๑ ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง คือ

(๑) ...

(๒) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๘ (๑) (๒) (๓) หรือ

(๕) ...

มาตรา ๑๘ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ

- (๑) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๒) หูหนวกและเป็นใบ้ ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้
- (๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) อยู่ระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งโดยคำพิพากษา

คำวินิจฉัย

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่รัฐธรรมนูญ บัญญัติให้การเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นลักษณะของบุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๖ (๒) มิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ลักษณะของบุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๕ (๓) มิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและลักษณะของบุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๖ (๔) มิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา อีกทั้งให้เป็นเหตุตามมาตรา ๑๑๘ (๕) ที่ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงและเป็นเหตุตามมาตรา ๑๓๓ (๕) ที่ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลงอีกด้วย ย่อมแสดงว่ารัฐธรรมนูญ ถือว่าการเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นสิ่งที่ขัดต่อการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือทางการบริหารราชการแผ่นดิน และไม่ถือว่าการที่กำหนดให้การเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นลักษณะของบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาและให้เป็นสาเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลง เป็นการขัดหรือแย้งต่อเสรีภาพของบุคคลในการถือศาสนา นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา และเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติพิธีกรรม ตามความเชื่อถือของบุคคล ตามมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

การที่พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๕ มาตรา ๑๐ (๔) ระบุให้ การเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นลักษณะของผู้ที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นกรรมการสุขาภิบาล และให้การอุปสมบทเป็นเหตุให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการสุขาภิบาล จึงไม่เป็นการขัดหรือแย้งต่อเสรีภาพของบุคคลในการถือศาสนา นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา และเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของบุคคลตามมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญเช่นกัน

ในเมื่อ มาตรา ๑๐ (๔) ของพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ขัดต่อเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญ และเพียงแต่กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเป็นกรรมการสุขาภิบาลได้เท่านั้น โดยมีได้ห้ามถือศาสนาหรือปฏิบัติตามศาสนบัญญัติหรือปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อของบุคคล เพียงแต่กำหนดให้บุคคลต้องเลือกเอาว่าจะเป็นที่กฤษฎ หรือจะเป็นกรรมการสุขาภิบาล จะเป็นทั้งสองอย่างพร้อมๆ กันมิได้ ดังนั้น จึงไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้น และลักษณะต้องห้ามนี้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป มิได้เจาะจงใช้บังคับกับกรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น มาตรา ๑๐ (๔) ของพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

ส่วนปัญหาว่าการลาอุปสมบทเพียง ๗ วัน เพื่อแก้บนจะเป็นเหตุให้ผู้คัดค้านต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการสุขาภิบาลตามมาตรา ๑๐ (๔) ของพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ หรือไม่ เป็นเรื่องของการตีความพระราชบัญญัติสุขาภิบาล ฯ ซึ่งในกรณีนี้เป็นอำนาจหน้าที่ของศาลแขวงนครสวรรค์

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงวินิจฉัยว่า มาตรา ๑๐ (๔) ของพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๘

นายเชาวน์ สายเชื้อ
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ